

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
16.Bf.335/2024/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. évi november hó 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2024. augusztus 26. napján Terhelt4 IV.r. vádlott tekintetében kihirdetett 20.B.57/2024/32. számú ítéletét megváltoztatja.

A bűncselekmény minősítése körében feltünteti a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulátát is.

A szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre enyhíti.

A feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezést akként pontosítja, hogy annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A lakóhelyhez kötött bűnügyi felügyelet szabadságvesztésbe történő beszámítására vonatkozó rendelkezést azzal egészíti ki, hogy 4 (négy) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő 1 (egy) nap szabadságvesztésnek felel meg.

A pénzbüntetés első havi részlete 2025. január 15. napjáig esedékes, az ezt követő részletek minden hónap 15. napjáig esedékesek.

Az eljárás során lefoglalt 610.000 (hatszáztízezer) forint a Pest Vármegyei Rendőrfőkapitányság 10023002-01451478-20000002 számú számlájára került befizetésre, míg a 2.350 (kétezer-háromszázötven) eurót a Magyar Államkincstár Bü.96.626 számon tartja nyilván.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. augusztus 26. napján kihirdetett 20.B.57/2024/32. számú ítéletével Terhelt4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében, és ezért 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 50 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000 forintban határozta meg, az így kiszabott 500.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, a 2023. január 24. napjától 2024. január 12. napjáig előzetes fogvatartásban, 2024. január 13. napjától az ítélet kihirdetéséig lakóhelyhez kötött bűnügyi felügyeletben töltött időt a szabadságvesztébe beszámította.

[2] A vádlottal szemben a tőle lefoglalt 610.000 forintra és 2.350 euróra vagyonek Kobzást rendelt el. Az eljárás során lefoglalt, az összesített bűnjeljegyzéken 12. és 58. szám alatti mobiltelefonokat a vádlottnak rendelte kiadni, és kötelezte az eljárás során felmerült 3.186.652 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[3] Az ítélet a IV.r. vádlott beismerő vallomásának az elfogadásán alapult.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt4 IV.r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[5] Fellebbezésének indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint a kiszabott büntetés kifejezetten súlyos és aránytalan. A törvényszék nem értékelte megfelelően a vádlott büntetlen előéletét és a teljeskörű beismerő nyilatkozatát, egyáltalán nem értékelte a megbánó magatartását és azt, hogy lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, mellyel megkönnyítette és meggyorsította a büntetőeljárás lefolytatását. A kialakult bírói gyakorlat ez utóbbi körülményt nyomatékos enyhítő körülménynek tekinti. Az elsőfokú bíróság ugyancsak nem értékelte azt, hogy a vádlott korábban rendezett életvitelt folytatott, bejelentett állása volt, alkalmazásban állt, melyet munkáltatói igazolással és oklevelekkel igazolt. Közel egy évet állt a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt, ez az idő elegendő volt arra, hogy a büntetés elérje a célját. Így a büntetés célja lényegesen rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabásával is elérhető. Fellebbezéséhez jövedelem kifizetést igazoló alkalmi munkavállalói igazolásokat csatolt.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 714/2024/3. számú átiratában előadta, hogy tekintettel arra, hogy a védő fellebbezését a Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja alapján, kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezve jelentette be, ezért a másodfokú

felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott terjedelmű. A Be. 590. § (5) bekezdése alapján azonban a másodfokú bíróság vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése, 609. § (1) alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezését.

[7] A Budapest Környéki Törvényszék eljárása perrendszerű volt, az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett. Az eljáró törvényszék Terhelt4 IV. rendű vádlottat az előkészítő ülés mibenlétéről, a bűnösségnek az előkészítő ülésen történő beismerésének és annak elfogadásának jogkövetkezményeiről megfelelően kioktatta, az előkészítő ülés jellegére figyelemmel kihallgatta, mely során a terhelt a vádiratban foglaltak szerint beismerte bűnösségét a terhére rótt bűncselekmények elkövetésében, és a tárgyaláshoz való jogáról is lemondott.

[8] Erre figyelemmel a bűnösséget beismerő nyilatkozatot a bíróság a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállása mellett, törvényesen fogadta el. Az ítéleti tényállás megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja alapján nem vizsgálható. Mivel az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen a vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadta, ezért a Be. 606. § (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezései akkor változtathatók meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye. Ilyen, Terhelt4 IV. rendű vádlott felmentésére, illetőleg az eljárás megszüntetésére okot adó körülmény az iratok alapján nem állapítható meg.

[9] A terhelt bűnösségére levont elsőbírói következtetés helytálló, a bűncselekmény minősítése a büntető anyagi jog szabályainak megfelel azzal a pontosítással, hogy az egészséget veszélyeztető bűncselekmény helyesen a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatába ütközik (bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61. BKv 3/a. pontja). Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (4) bekezdésének megfelelő mértékben tett eleget. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék szinte hiánytalanul feltárta, azonban az ítélet [11] pontjában felhívottakon túlmenően további nyomatékos súlyosító körülményként kell értékelni, hogy a kereskedéssel érintett kábítószer mennyisége éppen hogy nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 95,8 %-a volt. Az elsőfokú bíróság ítéletében adós maradt a vádlottra irányadó középérték megjelölésével, mely a Btk. 80. § (2) bekezdése értelmében 5 évben határozható meg.

[10] A büntetési tétel alsó határát meghaladó, a középértéket el sem érő tartamú büntetés inkább méltányosnak, semmint eltúlozottnak tekinthető. A büntetés enyhítésére így törvényes alap nincs, mivel enyhébb joghátrány a terhelt számára nem jelentene kellő

visszatartó erőt, és a társadalom többi tagját sem ösztönözné a hasonló bűncselekmények elkövetésétől való tartózkodásra.

[11] Az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról szóló ítéleti rendelkezés hiányos, mivel a törvényszék adós maradt a IV. rendű vádlott által lakóhelyhez kötött bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítási kulcsának meghatározásával, ezt a Btk. 92. § (3) bekezdésének a) pontja alapján akként kell pótolni, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[12] Egyebekben az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései törvényesek.

[13] A terhelt ugyanazon a napon különböző kényszerintézkedések hatálya alatt nem állhat, ilyenkor az adott napra vonatkozóan mindig a súlyosabbat kell megjelölni. Erre tekintettel a IV. rendű vádlott előzetes fogva tartására vonatkozó adatok akként pontosítandók, hogy a terhelt helyesen 2023. január 25. napjáig volt őrizetben.

[14] A fentiek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlott terhén megállapított bűncselekmény minősítését pontosítsa, a terhelt előzetes fogvatartására vonatkozó adatokat, valamint a beszámításra vonatkozó ítéleti rendelkezést a kifejtettek szerint helyesbítse, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[15] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését és annak írásbeli indokolását fenntartotta. Előadta még, hogy a törvényszék nagyobb nyomatékkal értékelte a súlyosító körülményeket, viszont nem tulajdonított kellő jelentőséget a vádlott beismerő vallomásának, tárgyalásról lemondásának és a rendezett életvitelének. Amennyiben a tárgyalásról védelem nem mond le, meggyőződése, hogy a belső arányosság alapján is enyhébb büntetés kiszabása lenne indokolt a valamennyi vádlott részvételével folyó eljárásban.

[16] A vádlott a személyi körülményeiről nyilatkozott, felszólalásában és az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában egyaránt a megbánását hangsúlyozta.

[17] A fellebbezés megalapozott.

[18] Az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen a vádlott beismerő nyilatkozatát végzéssel a Be. 504. § (3) bekezdése szerint fogadta el és a Be. 504. § (6) bekezdése alapján hozta meg érdemi döntését.

[19] A felülbírálat terjedelme ennek megfelelően a másodfokú eljárásban nem teljeskörű. Így a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül. Az (5) bekezdés alapján azonban az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében - ideértve a 458. § (5) bekezdése alapján részlegesen jogerőre emelkedett rendelkezéseket - is felülbírálja az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése vagy 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. A Be. 590. § (7) bekezdése alapján hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[20] A Be. 591. § bekezdése és (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[21] További korlát, hogy a Be. 606. § (3) bekezdése alapján, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[22] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, mely alapján az ítéletet a Be. 607. § (1), 608.§ (1) vagy 609. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kellene helyezni.

[23] Az elsőfokú bíróság törvényesen fogadta el a vádlott beismerő nyilatkozatát. A rendelkezésre álló adatok iratok alapján a terhelt felmentésének vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának nincs helye.

[24] Az ítéltábla a rendelkezésre álló iratok tartalma és a nyilvános ülésen elhangzottak alapján a vádlott személyi körülményeit annyiban pontosítja, hogy jelenleg a Cég1 alkalmi munkavállalója, heti 60.000 forint jövedelemmel, 2011. évben Város1 város Ifjúsági Sportolója díjban részesült. Az elsőfokú ítéletben is feltüntetett ingatlanban $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányaddal rendelkezik.

[25] Az elsőfokú bíróság a bűncselekmény minősítését a vádirattal egyezően állapította meg, azonban ez az ügyészi indítványnak megfelelően pontosításra szorul.

[26] A 61/2008. BK vélemény 3. a) pontja alapján a szöveges minősítés után – zárójelek közé foglalva – fel kell tüntetni, hogy a bűncselekmény a Btk. Különös Része szerint hogyan minősül, azaz meg kell jelölni azokat a rendelkezéseket, amelyek az elkövető által megvalósított törvényi tényállást (diszpozíciót) és az ennek megfelelően irányadó büntetési tételt meghatározzák

[27] Az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig 1. fordulat, 2. fordulat megjelöléssel kell utalni.

[28] Jelen esetben a Btk. 176. § (1) bekezdése több, azonos büntetési tétellel fenyegetett elkövetési alakzatot is felsorol, ezek közül az irányadó tényállás alapján a IV.r. vádlott a 4. fordulatban megjelölt kereskedést követte el, így ezzel az ítéltábla a minősítést pontosította.

[29] A beismerő nyilatkozat elfogadása nem akadály a felülbírálat körében végzett ezirányú pontosításnak, hiszen a már hivatkozott Be. 606. § (3) bekezdése alapján még a minősítés megváltoztatásának is helye van.

[30] A törvényszék feltárta és értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket. Ezt az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a tettenérés valóban csökkent a beismerő vallomás nyomatékát, azonban jelen esetben az előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozat ezt ellensúlyozza azzal, hogy a vádlott így hozzájárult a büntetőeljárás gyors és költséghatékony befejezéséhez. Mellőzi azonban a köz érdekében végzett tevékenység feltüntetését, mert az a vádlott nyilvános ülésen elhangzott nyilatkozata alapján a sportolói múltjával függ össze, melyben szerzett érdemeit a kitüntetésének értékelésével már figyelembe vette a bíróság.

[31] Az elsőfokú bíróság ítéletének szóbeli indokolásában kitért arra, hogy nem látta azt, hogy a vádlott a bűncselekményt megbánta, ezért nem értékelte ezt enyhítő körülményként. Az ítéltábla a nyilvános ülés közvetlensége alapján azonban a vádlott őszinte megbánásáról győződött meg, így ezt is enyhítő körülményként értékelte.

[32] A törvényszék helytállóan jutott arra, hogy a büntetési célokat csak szabadságvesztés szolgálja, és annak végrehajtási fokozatát is törvényesen állapította meg, és ugyancsak megalapozottan jutott arra, hogy a vádlott az elkövetett cselekmény jellege folytán méltatlan a közügyekben részvételre.

[33] A tartam tekintetében is megalapozottan tért el az öt évben megállapítható középértéktől, azonban a vádlott büntetlen előéletére, rendezett életvitelére és a beismerő vallomás nyomatékára, őszinte megbánására tekintettel az ítéltábla a szabadságvesztés

tartamának további enyhítését látta indokoltnak, és ezzel összefüggésben enyhítette a közügyektől eltiltás tartamát is.

[34] A pénzbüntetés kiszabása is törvényes, az ítéltábla egyetértett a részletfizetés engedélyezésével is, azonban megjelölte az első részlet, valamint a további részletek esedékességét is.

[35] Az ítéltábla nem látta indokoltnak az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok pontosítását, ugyanis a beszámítás az előzetes fogvatartásban töltött időre vonatkozik, ez az idő pedig magában foglalja mind az őrizet, mind a letartóztatás tartamát.

[36] Azonban megjelölte a lakóhelyhez kötött bűnügyi felügyelet szabadságvesztésbe történő beszámítása során alkalmazandó beszámítási kulcsot a Btk. 92. § (1) bekezdése és a (3) bekezdés a) pontja alapján.

[37] Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a vagyonek Kobzáról, az ítéltábla ezt csupán annyival pontosította, hogy feltüntette a lefoglalt bűnjelpénzek bevételezésének a helyét.

[38] A törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, azt az ítéltábla nem érintette.

[39] A fentiek alapján az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részében a Be. 605. § (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. november 27.

dr. Ujvári Ákos s.k.
a tanács elnöke

Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.
előadó bíró

dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 20.B.57/2024/32. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 16.Bf.335/2024/8. számú ítéletében írt változtatásokkal 2024. november 27. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. november 27.

dr. Ujvári Ákos s.k.
a tanács elnöke